

генералъ Столетова натакмиль назначенитѣ Български Дружини въ походъ къмъ Стара-Загора и тръгнаха съ всичкитѣ си потребности. Войскитѣ пристигатъ до банитѣ, гдѣто слѣдъ една малка почивка, дордѣ да се приготви Генералътъ за походъ, тръгноватъ изново съ заповѣдта на Генералъ Столетова по-напрѣдъ Конницата, а послѣ пѣшата войска, водими отъ страна на българската Стара-Загорска депотация. Слѣдъ два часа нѣтъ, могли безпрѣпятствено да минатъ прѣзъ Дервенскитѣ тѣсенъ проходъ и да пристигнатъ въ Стара-Загора на мѣстото тѣй нарѣчено «Бадемлика надъ града къмъ севѣрносточната страна, часа по $7\frac{1}{2}$ —8 по турски, гдѣто руската конница не зимá никакъвъ рѣшителенъ край да заобиколи града, а се въспря като съглѣдателка тамъ дордѣ разумѣй миѣнието на турското население.

Въ това врѣме на Бадемлика Генералъ Столетовъ написва незабавно едно писмо до турското население въ града и до тѣхнитѣ лични главатари, именно: до Емищъ бея (паша), Хаджи Хашимъ бея, Пентиоглу, Халилъ Ефендия Хаджи Антиевъ, Хаджи Мехмедъ Ефендия, Хаджи Зейратовъ зеть и други, та имъ извѣстява съ добро ли ще се прѣдадѣтъ или съ бой — та да почнатъ? Слѣдъ единъ часъ отъ получаванieto на Генералъ Столетовото писмо, турскитѣ главатари едвамъ могли да дойдатъ въ себе и да ся съгласятъ за прѣдаването си на руситѣ гдѣто извѣстили на турското и българското население, което излѣзло и ги посрѣщнало съ тѣхъ заедно на «бадемлика» съ хлѣбъ и солъ въ рѣцѣ, та завило, че се прѣдаватъ доброволно безъ да искатъ бой, като не са въ сила за сега. —

Тогавъ като се извѣстихъ Българитѣ, даде се заповѣдъ и веднага се ударихъ желѣзнитѣ клепала и на четирѣхъ черкови за да се извѣстятъ всичкитѣ Българи граждани за посрѣщанне на Руситѣ, които веднага получи хъ олегчение за живота си и отъ страхъ се обърнахъ на радость; тѣй щото се приготвихъ за великолѣпното посрѣщанне на руситѣ съ священниците облечени съ черковнитѣ си одѣжди, съ кръстоветѣ, съ слѣницата и съ черковнитѣ знамена и